

MARWNAD,

YN GOFFADWRIAETH

AM Y DIWEDDAR

BARCHEDIG JOHN THOMAS,

ABERTEIFI,

GWEINIDOG TEILWNG YN NGHYFENDEB Y
TREFNYDDION CALFINAIDD,

Yr hwn a orphenodd ei yrfa ddaearol Chwefror y 3ydd,
1849, yn 89ain Oed, wedi bod yn llafurio yn
ffyddlon yn agwaith y weinidogaeth
am 55ain o flynyddau.

GAN DAVID WILLIAMS,

TREFIN.

“Oni wyddoch chwi i dywysog ac i wr mawr syrthio
heddyw yn Israel?”

“Cyfraith gwirionedd oedd yn ei enau ef, ac anwiredd ni
chafwyd yn ei wefusau: mewn hedd ac uniondeb y rhodiodd
gyd â mi, a llaweroedd a drodd efe oddiwrth anwiredd.”

“Meddylwch am eich blaenoriaid, y rhai a draethasant i
chwi air Duw: ffydd y rhai dilynwch, gan ystyried diwedd
eu hymarweddiad hwynt.”

ABERTEIFI:

ARGRAFFWYD GAN ISAAC THOMAS, HEOL-FAIR.

—
1849.

MARWNAD, &c.

- 1 O PA fodd yn awr y gallaf
Fi wneyd gorchwyl o'r fath hwn,—
Sef i draethu 'rhy'n fu'n achos
Fod fy nghalon i dan bwn :
'Rhy'n a'm gwnaeth i ddwys alaru
Ydoedd colli enwog wr,
A fu'n gwyllo muriau Seion,
Ac yn sefyll ar ei thwr.
- 2 Enw'r gwyliwr oedd John Thomas,
Aberteifi, dirion le,
Ymadawodd, do, oddiyma,
Dianc wnaeth i deyrnas ne' :
Y mae 'nawr yn canu'n hwylus
I'w Dywysydd ffyddlon, cu,
Am ei arwain trwy'r anialwch
I wlad Canaan ddedwydd, fry.
- 3 E drafaelodd yn ddiorphwys
Tra bu gyda ni yn byw,
Ac ymdrechodd, er pob gelyn,
Gadw deddfau glân ei Dduw :
Ond ni feiddiwyf ddweyd na meddwl
Fod yr anwyl, hynod ddy'n
Yn ddibeched,—yr oedd hwnw
Wrth ei enaid ef yn nglŷn.

- 4 Ond mi feiddiaf ddweyd yn eglur,
 Fod e'n Gristion enwog iawn ;
 Dan ddylanwad pur yr Ysbryd,
 Gwelwyd ef yn flaenor llawn :
 O am gael yr anian santaidd
 Oedd mewn meddiant ganddo ef,
 Fel y gallom ninnau gyrhaedd
 Yn y diwedd deyrnas nef.
- 5 Lle diweddaf bu'n pregethu
 Oedd yn Nghapel Pen-y-dre',—
 Yn wir dapbaid y llefarai,—
 Synai pawb o fewn i'r lle :
 Wrth fyn'd adref y dywedid
 Gan y rhai a'i clywsant ef,
 " O mor wrol oedd John Thomas
 " Yn traddodi geiriau'r nef ;
- 6 " Mae ein gobaith y caiff aros
 " Etto gyda ni yn hir,
 " Am ei fod yn un o'r goreu
 " O'n pregethwyr yn y Sir :
 " Tirion dad, cynghorwr ffyddlon
 " Am flynyddau fu i ni,—
 " O na allem fod yn ddyinion
 " Tebyg i'n hen Batriarch cu."
- 7 Ond 'mhen 'chydig iawn o ddyddiau,
 Yn ddirybydd daeth i'n clyw,
 Fod ei enaid wedi hedeg
 Ffwrdd ar aden at ei Dduw :
 Ac yn monwent Aberteifi
 Rho'w'd ei babell bridd i lawr ;
 Yno gorwedd heb ddihuno,
 Hyd nes cano'r udgorn mawr.
- 8 Fe'i hebryngwyd yno'n barchus,
 Gan drigolion gwlad a thre' ;
 Llu yn drist wrth fedwl claddu
 Gwr defnyddiol fel efe :
 Ond mi dd'wedaf, heb betruso,
 I ni roi ei gorff i lawr,
 Mewn gwir obaith cael ei weled
 Etto gyda'r Arglwydd mawr.

9 D'wedai pawb yn ol ei gladdu,
 Obry yn y ddaear ddu,
 "O na fuasem ni môr barod
 " I fyn'd yna ag oe't ti :
 " Colled gawsom oll i golli'th
 " Gwmni hygar 'nawr o'n plith ;
 " Ond mae genyt well cymdeithion
 " Yn y wlad lle byddi byth."

10 Ceredigion, beth yw'r meddwl
 Dwys sydd genych chwi yn awr,
 Wrth wel'd milwyr dewr yn syrthio
 Yn eich byddin fach i lawr :
 Cwmpodd, cwmpodd Eben Morris
 O Dwrgwyn, y cadarn gawr !
 Wedi hyny Jenkin Davies,
 Yn ei ymyl, aeth i lawr !

11 Ac hyd heddyw y mae'r rhyfel
 Yn parhau mewn poethder mawr,
 Nes mae llawer milwr dewrwych,
 Yn y gâd yn syrthio lawr :
 A'r diweddaf oll o honynt,—
 Un na fu ei well erioed,
 Gwmpwyd gan deyrn angeu creulawn,—
 'Nawr y mae o dan ei droed !

12 Dewin doeth, a gwrol hefyd,
 Fu John Thomas yn ei oes,
 E bregethai mewn modd eglur
 Am haeddiannau Dwyfol loes ;
 A dangosai gariad Duwdod
 At bechadur euog, trist,
 Trwy rinweddau aberth perffaith
 Ei anwyl-Fab, Iesu Grist.

13 Ei dda amcan oedd yn oestad,
 Pan yn cwrdd â'r ddynol hîl,
 Oedd i achub eu heneidiau,
 Ac i'w troi i'r llwybr cul :
 Meddai ar y fath deimladau
 At ei gyd-bechadur gwan,
 Fel y gwnelai 'rhyn a allai
 Er ei gynal ef i'r lan.

- 14 Ni adawai unrhyw bechod
 Heb ei nodi'n hyf i ma's,
 Fe'i dangosai yn ddiolfn
 Yn ei liwiau duon, cās :
 Ni weneithai i'w wrandawyr,
 Byddent hwy yn wych neu wael,
 E ddywedai, "Os na chredwch,
 Yn druenus rhaid eich cael."
- 15 Fel pregethwr, yn ddiamau,
 Yr oedd ef yn drefnus iawn,
 Yr oedd ganddo ef bregethau
 A ddynodent feddwl llawn :
 E ddangosai ei holl bethau
 Fel gwyth berlau gwell nag aur,
 Fel nas gall'sai'r llygad craffa
 Ganfod sothach mewn un gair !
- 16 Pan y byddai ar ei deithiau,
 Yn cyhoeddi 'fengyl gras,
 Fe'i ystyrid fel tywysog
 Oddiwrth Dduw yn d'od i ma's :
 Dysgedigion a ymdyrent
 Yn dra phrysur tua'r lle
 Byddai Thomas, Aberteifi,
 Yn pregethu geiriau'r ne' :
- 17 A chaent glywed pethau ganddo
 Pan y byddai'n myn'd yn mla'n,—
 Pethau buddiol, pethau pwysig,
 Pethau da a ddalient dân :
 Nid oedd ganddo lais taranllyd,
 Ond e dd'wedai yn dra rhwydd,—
 A'i ymadrodd wrth bregethu,
 Oedd wirionedd yn eu gwydd.
- 18 Braidd y gallaf fyn'd i unman
 Nad wy'n clywed galar trist,
 Pan y sonir am farwolaeth
 Y gwas enwog hwn i Grist :
 Mae Pregethwr a Blaenoriaid
 Yn och'neidio dan eu clwy',
 Ac yn llefain am gael deu-parth
 O'i ddoeth ysbryd iddynt hwy,

- 19 Esgusodwch mod i'n crwydro
 Yma thraw wrth hyn o waith,
 Nid peth hawdd yw d'wedyd gormodd
 Am ei holl rinweddau maith :
 'Rwy'n apelio at y miloedd
 Ga'dd y fraint o'i glywed ef,
 Onid oedd yn wr rhagorol?
 Hyny'n ddiâu yw eu llef.
- 20 Nid wyf fi yn awr yn cofio
 Clywed undyn, fu neu sy',
 Yn anturio dweyd am dano
 Unrhyw air ag nad oedd gu :
 Yn yr Eglwys bu'n arosol,
 Am flynyddau hynod faith,
 Clywir hwý bob pryd yn canmol
 Ei rinweddol, dduwiol daith.
- 21 Yn y lle y bu'n preswyllo
 Am ei oes, tra yn y byd,
 Nid oedd duwiol nac annuwiol
 Heb ei barchu ef i gyd :
 Y rhai plaf pan ei cwrddent
 Ar yr heol mewn rhyw le,
 A edrychent sut ymddygent,
 Pan yn agos atto fe.
- 22 Mi ddychmygaf clywaf ofyn
 Gan ryw un wrth ddarllen hyn,
 Pa fodd ea'dd y fath ddylanwad
 Ar bob dyn; ond ydyw'n syn?
 A oedd ganddo ef hardd gerbyd
 Idd ei gario i bob lle?
 Ac os felly, pa ryfeddod
 Gwel'd ei barch gan wlad a thre?
- 23 Anwyl gyfaill, aros, gwrandaw,
 A chei wybod gwir yn awr,
 Ni bu yu ei feddiant gerbyd
 Tra bu yma ar y llawr :
 A thebygwyf gallaf ateb
 Dy ofyniad yu ddifraw,—
 Ei dduwioldeb oedd yr achos
 O'i holl barch ef yma thraw.

- 24 O! John Thomas,—gwynfydedig
 Oeddit yma gyda ni,
 Ond mwy felly ydwyt heddyw
 Yn y nefoedd ddyselaer, fry :
 Ti ge'st yma lawer cyfaill
 I dy garu'n anwyl iawn ;
 Ond yn awr yr wyt yn nofio
 Yn y môr o gariad llawn !
- 25 Os ce'st fath dderchafiad yma
 Gan bawb dynion, fawr a mân,
 Pan oedd llygredd yn dy galon,
 Ac nad oeddit hanner glân,
 Beth a gei di dderbyn yna,
 Lle nad oes neb yn byw ond Saint ;
 Pawb yn canu, pawb yn canmol
 Gwaed yr Oen mewn uchel fraint.
- 26 Braidd na dd'wedaf it' gael eistedd
 Ar orsedd-fainc uchel iawn ;
 Man i syllu mewn rhyfeddod
 Ar y Prynwr mawr ei ddawn :
 Yr wyt 'nawr yn mysg angylion,
 Telynorion heirdd y nef,
 Ac yn mhlith y Seintiau gwynion,—
 Oll yn canu "IDDO EF."
- 27 D'wed a welaist yn ngwlad Gwynfa
 Rai o ddewrion Cymru fach ?
 A yw 'rhiai fu'n afiach yma,
 Yna oll yn gwbl iach ?
 D'wed a welaist rai o'r gorlan
 Ag oedd genyt ar y llawr,
 'Rhiai fu dan dy gyfarwyddyd,
 Pan yn ngwlad y cystudd mawr ?
- 28 D'wed a welaist rai o'th frodyr
 A 'madawsant o dy fla'n ?
 D'wed a welaist Charles o'r Bala,
 Yna'n dechreu ar ei gân ?
 Hefyd, Charles o Dref Caerfyrddin,
 A fu'n enwog ar y llawr ?
 Y mae yna, mi feddyliaf,
 Ddigion idd ei feddwl mawr.

- 29 Yn mha fân y mae yr enwog
Rowlands o Langeitho, wy's?
A oes ganddo yna delyn
Sydd yn swnio trwy'r holl lys?
E fu ef yn ffyddlon yma
Yn ymboeni yn y gair;
'Nawr mae'n gwel'd yn ddigon amlwg,
'Rhwn fu gynt ar luniau Mair.
- 30 D'wed a welaist ar uchel-fainc
John Elias, gynt o Fôn;
Ebenezer Richards hefyd?
Am y rhai'n yn hir bydd son:
David Griffiths, gynt o Lantwd,
A D. Evans, Ffos-y-ffin;
Rhai oedd i ni yn dra anwyl,
Fel yr oedditi ti dy hun?
- 31 Hefyd, Christmas Evans enwog,
'Rhwn a aeth o'r byd i fyw;
Daniel Evans, Cappel Drindod,
'Nawr s'yn gwledda gyda'u Duw:
Hoff John Evans o Llwynffortyn,—
Williams ddawnus o'r Wern gynt,
A John Jones, Treffynon hefyd,
Fuant yma ar eu hynt.
- 32 Mi ro'f heibio 'nawr i holi
Gofyniadau o'r fath hyn,—
Cawsant oll adnabod Iesu
Yn gwmpeini yn y glŷn:
Y maent heddyw yna'n fintai,
A myrddiynau gyda hwy,
Yn moliannu uwch angyllion
Am rinweddau marwol glwy'.